

הקדמת ספר הזוהר

ד

דרך אמת

[א] י"א סוף גליון
 [א] ס"א לתבון השם
 סקדוש בלחותיותו ובמלואו:
 [ב] קשה עורף: [ג] סוף
 מתבטאים לפני הגדולים:
 [ד] אותן שהשינה סתום
 בנתיבותיו הקיץ משינתם:
 [ה] נשבע שבעים :

דאברהם . כד השתלים דא' השתלים דא' . וי"א דנטל קב"ה מי ושדי בחלה והתעבד
 אלהים ונטל קב"ה מה ושדי בחבר והתעבד אברהם . [א] (ומלת מ"ה רומז לתמימים
 שצרי צינה ואית ציה יו"ד אות קדמאה דשמא קדישא ומלת מ"ה רומז [א] למינה
 דשמא קדישא ואית ציה אות תניינא דשמא קדישא ידוה כד"א (תהלים קמד)
 אשר העם שבעה לו וגו' (איוב לב) תולה ארץ על צלי מ"ה וכדן אתקיימו
 תרין עלמין . צו"ד עלמא דתי . ובה"א עלמא דא . כלומר צמ"י ברא
 עולם הבא ובמ"ה ברא עולם הזה ודין הוא רמו עילא ותתא) . וכדן עבד
 תולדות ונפק שמא שלים מה דלא הוה קדם דנא הה"ד אלה תולדות השמים
 והארץ בהבראם כלוהו הוו תליין עד דהתברי שמים דאברהם . כיון דהשתלים
 שמא דא דאברהם שמא קדישא השתלים הה"ד ציוס עשות ה' אלהים ארץ ושמים .
 השתטת רבי חי"א בארעא ונסק לעפרא וצכה ואמר עפרא עפרא כמה את [ב] קשי
 קדל כמה את בחניפו דכל מחמדי עינא יתבולן צך . כל עמודי נהדין דעלמא
 דיחול ותידוק . כמה את חניפא . בוגינא קדישא דהוה נהיר עלמא שליטא רברבא
 יומנא דזכותיה מקיים עלמא אהבלי צך . רבי שמעון נהירו דבוגינא נהירו דעלמין
 אנת צלי בעפרא ואנת קיים ונהג עלמא ין השתומם רגעא חדא . ואמר עפרא
 עפרא לא תגאזי דלא יתמסרון צך עמודין דעלמא דהא רבי שמעון לא אהבלי צך :
 קם רבי חי"א והוה צפי אול ורבי יוסי עמיה . מההוא יומא אהעני ארבעין יומין
 למחמי לרבי שמעון . אמרו ליה לית אנת רשאי למחמי ליה . צכה והתעני
 ארבעין יומין אחרנין . אחזיאו ליה בחזווא לרבי שמעון ורבי אלעזר בריה . דהוו
 לעאן במלה דא דאמר רבי יוסי . והוו כמה אלפיין לייסין למלויה . אדהכי חמא
 כמה גרפיין רברבין עלאין וסליקו עלייהו רבי שמעון ורבי אלעזר בריה וסליקו
 למתיבתא דרקיעא . וכל אלין (א) גרפיין הוו מתכחין להו . חמא דמתהדרן ומתהדרן ציוון
 ונהירו יתיר מנהורא דיוח דשמא ין פתח ר"ש ואמר ייעול רבי חי"א וליחמי בצמה
 דומין קב"ה למדתא חגיפי לדיקיא לזמנא דתי . זכא חיבו מאן דעאל הכא בלא
 כסופא וזכא מאן דקאים בההוא עלמא כעמודא תקיף בכלא . וחמא דהוה עאל והוה
 קם רבי אלעזר ושאר עמודין דיתבין תמן והוה הוה [ג] כסיף ואשמיט גרמיה ועאל
 ייסיב לרגלי דרבי שמעון . קלא נפק ואמר מחוך עינד לא תזוקף רישך . ולא
 תסתכל . מחוך עינאי וחמא נהורא דהוה נהיר למרחוק קלא אהדר כמלקדמין ואמר
 עלאין עמירין סתימין פקוחי עינא חינו דמשטטין בכל עלמא אסתכלו וחמו . תתאין
 (י"א תגאזי) דמיבין [ד] סתימין בחוריקון התערו . מאן מנכון די חסוכא מהפכן לנהורא
 יטעמין מרירא למתקא עד לא ייתון הכא . מאן מנכון דמתכחין בכל יומא לנהורא
 דנהיר בשעתא דמלכא פקיד (ויקהל קל"ו ע"א) לאילתא ואתייקר והתקרי מלכא
 מכל מלכין דעלמא . מאן דלא מנפא דא בכל יומא בההוא עלמא לית
 ליה חולקא הכא . אהכי חמא כמה מן חברייא סחרניה כל חינון
 וימודין דקיימין . וחמא דסליקו לון למתיבתא דרקיעא . אלין סלקין ואלין
 צתסין ועילא דבולבו חמא מארי דגרפי דהוה חתי והוה [ה] חומי חומאה דשמע
 מאחורי פרגודא דמלכא מסקד בכל יומא ודכיר לאילתא די שביבת לעפרא ובעט בעיטין
 בההוא שעתא (ב) בתלת (שמות מ"ב) מאה ותשעין רקיעין וכלוהו מרתהין וועין
 קמיה

1
2

3

4

אמר

א

5

בוא דיהב
 צה אברי
 שצבין וכל
 חין רברבן
 יס את .
 זאה ;
 מא קיימא
 אגליפו שית
 זלין לאעלא
 דלא אדכר
 דא עי קל
 עמיה דהית
 סערי
 דחד טמירו
 זות מפתהא
 א היכלא .
 היכלא אית
 צווד סתימו
 גא לית ליה
 לתתא) .
 אחר דקיק
 ידעין ציה
 א אלהים .
 כליון ציה
 בגויה (י"א
 אה . וכל
 זי הכי הוא
 ילא פתח .
 עי על כלא
 הוא מפתחא
 כתיב אלה
 במלת ברא
 ישא דעלמא
 זאה עילאה
 וברא אלה
 אבר . והוא
 א קיימא .
 גליף להאי
 טיל חד להאי
 גם כן שמא
 דהם

נצוצי אירות
 (א) פי' מלאכים בעלי
 כנפים הוו ממחינים
 להשכי' ור"א בנו שירכבו
 עליהם בחורתם ממחינתא
 דרקיעא . הרש"ב :
 (ב) כמנין שמים א"ס :
 (אמר עינאי חמו)
 חמא דהוה חתי והוה
 חומי חומאה דשמע
 מאחורי פרגודא דמלכא
 מסקד בכל יומא ודכיר
 לאילתא די שביבת
 לעפרא ובעט בעיטין
 בההוא שעתא (ב) בתלת
 (שמות מ"ב) מאה ותשעין
 רקיעין וכלוהו מרתהין
 וועין קמיה

[א] בראשית טו ע"ב
ושמות יט ע"א ויקבל
ק"ו ע"א: [ב] בעל
בכנים והוא מתעורר
ער הפנים:

קמיה [א] ואוריד דמעין על דא וגפלי אינון דמעין רתיחין כאשא לגו ימא רבא ומאינון
דמעין קאים ההוא ממנא דימא והתקיים וקדים שמים דמלכא קדישא וקביל עליה
למבלע כל מימיו דבראשית ויכוש להו לגויה בשעתא דיתכנסון כל עממיה על עמא
קדישא ויגבזון מיא • ויעברון בגיבזו • אדהכי שמע קלא דאמר פנון אחר פנון אחר
דחא מלכא משיחא חתי למתיבתא דר' שמעון בנין דכל לדיקייא דתמן רישי מתיבתא
ואינון מתיבתא דתמן רשימין אינון • וכל אינון חברין די בכל מתיבתא סלקי ממתיבתא
דכח למתיבתא דרקיעא • ומשיח חתי בכל אינון מתיבתא וחתיס אורייתא מפומייהו
דרבנן • ובההיא שעתא חתי משיח מתעטר מן (נ"א רישו) ריחי מתיבתא בעטרין עלאין •
בההוא שעתא קמו כל אינון חברייא וקם רבי שמעון והוא סליק נהוריה עד רוס
רקיע אמר ליה רבי זכאה חנת דאורייתך סלקא (א) בתלת מאה ושבעין נהורין וכל
נהורא ונהורא אתפרשת לשיח מאה ותליסר טעמין סלקין ואסתחין בנהרי אפרסמונא
דכיח וקב"ה חיהו חתיס אורייתא ממתיבתך וממתיבתא דחזקיה מלך יהודה ומגו
מתיבתא דחתיה השלוני והנה לא חתינא למחנה ממתיבתך אלא [ב] [ג] מארי דגדפין
חתי הכא דחא ידענא דלא ייעול גו מתיבתא אחריתי אלא במתיבתך | בההיא (7)
שעתא סח ליה ר' שמעון ההוא אומאה דאומי מארי דגדפין דדין אזדעזע משיח
ואריס קליה ואזדעזעו רקיעין ואזדעזע ימא רבא ואזדעזע לויתן וחשיב עלמא
לאסתפכא | אדהכי חמא לר' חייא לרגלוי דר' שמעון אמר מאן יהיב הכא בר נש
לביש מדא דההוא עלמא • אמר רבי שמעון דא חיהו רבי חייא להירו דבזונינא
דאורייתא • אמר ליה יתכנש הוא ובגוי וליהוון ממתיבתא דילך • ח"ר שמעון זמנא
יחייב ליה יהבו ליה זמלא ונפק מתמן מזדעזע וזלגין עימי דמעין | אזדעזע ר' חייא
וצבה ואמר זכאה חולקוון דלדיקייא בההוא עלמא וזכאה חולקיה דבר יוחאי דזבה
לכך עליה כתיב (משלי ח) להנחיל אוהבי יש ואולרותיהם אמלא :

נצוצי אורות
(א) היינו ש' כנגד ג"ר
וע' כנגד ז"ח כי למעלה
המספר יותר גדול א"ס:
(ב) שיש לו ל"ו מימין
ו"ו משמאל: (ג) משמע
דוקא כשחדש צה ולא
כשעוסק בשכר נחדש:
(ד) ס' כשחדש עדי •
א"ס:

ל' ד' ה'
ל' ד' ה'
ס' פ' ל' ו' ח' ה'
(א) ה'

613

7

9

בראשית ר' שמעון פתח (ישעיה נא) ואשים דברי צפ"ך כמה אית ליה לבר נש
לאשתדלא באורייתא ימא וליליא בנין דקב"ה לייט לקלהון דאינון
דמתעסקי באורייתא ובכל מלה (ג) דאתחדש באורייתא על ידא דההוא דאשתדל
באורייתא עבד רקיעא חדא • תנן בההיא שעתא דמלה דאורייתא אתחדש מפומיה
דבר נש ההיא מלה סלקא ואתעדתה קמיה דקב"ה וקב"ה נטיל לההיא מלה וגשיק
לה ועטר לה בשבעין עטרין גליפין ומחקקן • ומלה (ד) דהכמתא דאתחדשא סלקא
ויהבא על רישא דלדיק חי עלמין ועכא מתמן ושטא בשבעין אלף עלמין וסליקת
לגבי עתיק יומין • וכל מלין דעתיק יומין מלין דחכמתא אינון ברזין כתימין עלאין •
וההיא מלה כתימא דחכמתא דאתחדשת הכא כד סלקא אתחדשת באנון מלין דעתיק
יומין וסלקא ונחתא בהדייהו ועאלת בתמינא עלמין גניזין (סס סד) דעין לא ראתה
אלהים זולתך • נפקי מתמן ושטאן והתיין מליחן ושלמין ואתעחדו קמי עתיק יומין •
צ. היא שעתא ארע עתיק יומין בהאי מלה וניחא קמיה מכלא • נטיל לההיא מלה
ואעטר לה (שמות י"ד) בתלת מאה ושבעין אלף עטרין • ההיא מלה טסת וסלקא ונחתא
ואתעבדא רקיעא חדא • וכן כל מלה ומלה דחכמתא (ס"א) אתעבדין (ס"א) רקיעין
קיימין בקיונא • שלים קמי עתיק יומין והוא קרי לון שמים חדשים שמים מחודשים
כתימין דרזין דחכמתא עלאה וכל אינון שאל מלין דאורייתא דמתחדשין קיימין קמי
קב"ה

קב"ה וס'
כלא ארץ
השמים ה'
אלא עוש
דברי צפ'
שמים •
למשה א'
עליה קב'
ההיא מ'
לגביה ט'
לנעזע ש'
צבל (סס)
לנעזע ש'
ומלין דמ'
אלא עמי'
בדבר ה'
דמלה דכ'
דאורייתא
ההיא מלה
פרסי לק'
(א) דשור'
בזמנא ר'
בההוא ר'
כמה אל'
כל עלמנ'
העון דא'
משך הה'
טקבא ד'
די רביס'
דא • תל'
במטותא
שמעתון
דב"ל למ'
קב"ה ע'
ואיהו א'
צה עבד'
ויספרה
ויספרה
ארבע ת'
השמים •
לאומנותי

"ב"ה. תחילת בי"ת, תשל"ז.
שלום וברכה!

ת"ח בעד ברכתו ואיחוליו לרפואה ולבריאות בחסדי ה', רופא כל בשר ומפליא לעשות. ובזכות תפלת רבים שעמדה לי הוטב מצב בריאותי ותהילה לאל המאזיני חיל להמשיך בעבודתי.

וכבר מילתי' אמורה שכל המברך מתברך מהשם בברכתו שתוספתו מדונה על העיקר - בגר"ר.

בברכה"

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
(חתומת המזכיר)